

Lieve vrienden van El Manguaré,

Vanuit een warm en nat Iquitos ... de eerste tamtam van 2013.

Wij zijn dit jaar met veel energie en positiviteit gestart. Ons kleine, maar zeer enthousiaste, team en een leuke groep hardwerkende vrijwilligers zorgen ervoor dat al onze programma's in maand vier van het jaar lekker draaien. Ons eigen schooltje stroomt steeds voller met nieuwe kindjes (en gelukkig niet met water!) die onze hulp hard nodig hebben. Op de nieuwe school waar we zijn begonnen zijn we met open armen ontvangen en de geboortepapierenacties zijn nog nooit zo'n succes geweest als nu. Ons lokaal zit elk campagneweekend stampvol en de mensen van Reniec kunnen het maar amper aan. Zonder ons bevlogen personeel en zonder de hulp van de vele vrijwilligers die hier jaarlijks komen, zouden wij niet kunnen doen wat we nu allemaal doen. We zijn hen dan ook erg dankbaar en hopen dat hun hart nog lang aan Manguaré zal toebehoren.

Naamsbekendheid van El Manguaré

Zoals ik hierboven al schreef is de hulp van vrijwilligers en stagiaires voor ons van essentieel belang binnen onze programma's. Meestal richten zij zich op het meehelpen met het promoten van de geboortepapierencampagnes en het begeleiden van (groepjes) kinderen op ons eigen schooltje of op de staatschool die wij begeleiden. Maar soms komen er stagiaires langs die ook andere dingen willen doen. Stefan Pronk (later in deze nieuwsbrief komt hij zelf nog aan het woord) is daar een goed voorbeeld van. Hij heeft voor ons een onderzoek uitgevoerd naar onze naamsbekendheid. Want we kunnen wel in ónze ogen allemaal mooie dingen hier doen, maar het gaat erom of de mensen uit de buurten waar we werken dat ook wel weten en waarderen. Om dat te testen heeft hij 50 enquêtes afgenomen in de wijk waar we al drie jaar zitten en 50 in de wijk waar we dit jaar gestart zijn.

Wat feitjes op een rij: In onze wijk kent 88% van de mensen El Manguaré, in de nieuwe wijk blijkt dit maar 14% te zijn. Een heel verschil dus. Men kent ons vooral door onze groene t-shirtjes (72%),

ons gebouw en ligging (68%), de geboortepapierencampagnes (56%), ons personeel (52%), onze hulp bij de overstromingen (48%), ons Vbo schooltje (44%) en de hulp aan scholen (36%). Vooral het voeren van campagne door Nuria en de vrijwilligers, waarbij ze (uiteeraard met ons groen t-shirtje), megafoons, posters en flyers de wijk in gaan, blijkt een groot pluspunt te zijn. Daarom zijn we in de nieuwe wijk nu ook druk bezig met mensen op de hoogte te brengen van de aanstaande campagne die op onze nieuwe school gaat plaatsvinden.

De zeer positieve start op colegio Cristo Redentor.

In ons werk moeten wij soms moeilijke beslissingen nemen. Weggaan op de Inca Roca school waar we in 2012 gestart waren, was zo'n beslissing. De directie was zo onstabiel en niet betrokken, dat

we gewoon niet verder kwamen met ons werk. Dat naast een team op leeftijd, die eigenlijk gewoon geen veranderingen meer wilde, maakte de stap een stukje makkelijker.

En nu achteraf zijn we zo blij met deze beslissing. Het gaf ons de mogelijkheid om eindelijk toch te kunnen beginnen op de Cristo Redentor school. Een school die al vaker had aangegeven dat ze graag met ons wilden samenwerken.

Wat een verschil met afgelopen jaar. We zijn hier (na het voeren van vele goede en duidelijke gesprekken met de zeer strikte en betrokken directrice) met open armen ontvangen door het team, de directie en de ouders. We zijn begonnen met een tweedaagse training voor alle docenten van de school aan het begin van het schooljaar en de reacties waren heel erg positief. De sfeer was heel erg goed. Zelfs de directrice was er. Ook het samenwerken met de docenten in hun klassen is een heel verschil. We worden met open armen ontvangen, de docenten zijn blij met alle tips en hulp en passen hun programma aan als we dat vragen. Dat is vooral heel fijn voor onze lerarentrainers. Zij gaan nu met veel meer plezier werken, omdat ze niet tegen een muur van onwil op hoeven te boksen. We zitten er nu twee maanden en we zijn allemaal al enthousiast. Wij met de prettige samenwerking en met wat we allemaal wel niet kunnen bereiken en zij omdat wij met dingen komen waaraan zij nog nooit hadden gedacht.

Op het eind van het jaar zullen we jullie laten weten hoe het verder gaat.

Wat moeilijke dingen op een rij.

Voor vrijwilligers en bezoekers van El manguaré is het wonen in zijn in Iquitos meestal een zeer positieve ervaring. Maar natuurlijk loop je hier ook tegen zeer moeilijke dingen aan. Huizen die onder water staan, kinderen die op broertjes en zusjes moeten letten, ondervoeding, overvolle klassen, vuilnis op straat en ga zo maar door. We laten jullie graag een beeld zien van een aantal van deze problemen.

Een warme junglegroet,

Marielle & Yolante

Stefan Pronk, 24 jaar, student van de opleiding toegepaste psychologie aan het woord:

Hierbij een kort verslagje vanuit Iquitos, Peru! Ik loop hier namelijk stage voor de Nederlandse stichting El Manguaré, een geweldige ervaring in het buitenland die sommigen van jullie lezers mogelijk nog te wachten staat.

Als Toegepaste Psychologie student, maar ook als iemand met een algemene interesse voor andere landen en culturen, leek mij deze mogelijkheid zowel een unieke kans als van grote toegevoegde waarde op mijn studieloopbaan. Vooral na de presentatie over stage in het buitenland van vorig jaar was ik ervan overtuigd dat ook ik in het derde jaar stage zou gaan lopen in het buitenland. Tijdens deze presentatie kwam ook voor het eerst de naam El Manguaré voorbij. Omdat ik op zoek was naar een stageplek waar ik mijn Toegepaste Psychologie werkveld Consument en Maatschappij kon combineren met het werken voor een hulporganisatie en dit bij El Manguaré mogelijk bleek te zijn, had ik al snel contact met de stichting opgenomen voor meer informatie. Na wat enthousiaste mails over en weer, over zowel wat ik voor hen kon betekenen als wat zij voor mij te bieden hadden, was het al snel duidelijk dat dit de stageplek was die ik zocht.

De stichting El Manguaré is vijf jaar geleden opgericht door twee Nederlandse vrouwen en is met name actief in het bijscholen en stimuleren van kinderen in de armste wijken van Iquitos. Door onder andere de armoede en een groot gebrek aan (juiste) opvoeding en educatie hebben veel van deze kinderen een laag zelfbeeld en zijn hun kansen op een mooie toekomst erg klein. El Manguaré houdt zich met deze en vele andere problemen in de buitenwijken van Iquitos bezig, zodat vooral de kinderen van Iquitos met de minste kansen die extra aandacht krijgen die ze nodig hebben. Zo heeft de stichting een eigen schoolgebouw, waar kinderen met een educatieve en sociaal emotionele achterstand een jaar lang speciale voorbereiding op de basisschool krijgen zodat ze een eerlijke start in de eerste klas kunnen maken. Hier wordt ook aan vroegtijdige stimulatie gedaan, een vorm van muziek, dans, sport en spel om kinderen onder andere meer zelfvertrouwen te geven. Daarnaast ondersteunt El Manguaré de nabij gelegen staatscholen ter bevordering van de kwaliteit van educatie en houdt het maandelijks campagnes om mensen gratis te voorzien van geboortepapieren. Deze zijn hier namelijk verplicht om in aanmerking te komen voor een studie, werk en medische zorg, maar zijn juist voor de arme, vaak analfabete bewoners van Iquitos moeilijk te verkrijgen vanwege de bijkomende kosten en het nodige papierwerk.

Na bijna drie maanden werkzaam te zijn bij El Manguaré is mij de noodzaak voor hulp in Iquitos overduidelijk geworden, maar daarmee ook het geweldige werk wat de stichting hier verricht en het geluk dat ik hier een kleine bijdrage aan heb mogen leveren. Aangezien de algemene taken bij El Manguaré vooral Onderwijs en Ontwikkeling-gericht zijn en ik voor de specialisatie Consument en Maatschappij heb gekozen, vroeg de stage soms wel om wat improvisatie en eigen invulling. Zo

ben ik onder andere begonnen met een enquête-afname in de buitenwijken waar El Manguaré actief is om de naamsbekendheid en waar de stichting mee geassocieerd wordt te onderzoeken. Op basis hiervan wil ik vervolgens een interventie bedenken, bijvoorbeeld een folder- of posteractie, gericht op de naamsbekendheid en wat El Manguaré wilt uitstralen. Dit is ook gericht op het plan van de stichting om zich uit te breiden naar een andere buitenwijk. Verder is El Manguaré als hulporganisatie afhankelijk van sponsors uit Nederland en is naamsbekendheid in eigen land daarom net zo belangrijk. Een promotiefilmpje om potentiële sponsors in Nederland bijvoorbeeld tijdens een presentatie een extra goed beeld van het werk van El Manguaré te geven zou hierom goed kunnen helpen. Ook dit behoort sinds kort tot een van mijn taken. Als laatste help ik bij de voorbereiding en de verzorging van de geboortepapierencampagnes en help ik soms mee in de klassen van El Manguaré, puur omdat ik het werk met de kinderen ook leuk vind.

Tot slot heb ik hier natuurlijk ook vrije tijd om te genieten van de junglestad Iquitos. Zo hebben we afgelopen weekend met de buurt een prachtige carnaval gevierd, zijn er meerdere pleinen en een boulevard waar je erg lekker kunt eten terwijl je over het gigantische Amazonewoud kijkt en is het

uitgaansleven van Iquitos ook erg leuk om mee te maken. Daarnaast mag je Iquitos niet verlaten zonder een trip door de jungle te hebben gedaan, dus deze heb ik voor volgende week in de planning staan. Verder ben ik van plan de drie weken die ik na mijn stage in Iquitos over heb te gebruiken voor een reisje door het zuiden van Peru, om onder andere Machu Picchu en de Nazca-lijnen te bezoeken.

Het lopen van een stage in het buitenland is naar mijn idee niet alleen een goede studie-ervaring, maar misschien nog meer een prachtige levenservaring. Het is een unieke kans om je voor een langere tijd te bevinden in een totaal andere omgeving en je te mengen in een cultuur met andere gebruiken en in sommige gevallen een andere taal. Bedenk wel dat je je hier voor open moet stellen en soms je Nederlandse gebruiken aan de kant moet zetten om deze nieuwe omgeving te begrijpen, ermee te kunnen werken en natuurlijk om ervan te genieten. Als je dat doet, én je laat op zijn tijd het thuisfront weten dat je ze nog steeds niet vergeten bent, dan heb je grote kans op een stageperiode waar een in Nederland lang niet tegenop kan!